

H.1327/M.1911 Piyade Teçizatı Adlı Eserin Transkripsiyonu

Transcription of the Hegira 1327/1911 AD Piyade Teçizatı
(Infantry Equipment) Book

*Burhan Erhan ÇAVDAROĞLU**

Öz

H.1327-M.1911 yılında Harbiye Nezareti Levazımat-ı Umuriye Dairesi tarafından tab edilen *Piyade Teçizatı* isimli talimatname, bir Osmanlı neferinin teçizatını nelerin oluşturduğu, bunların toplam ağırlığı ve teçizatın nasıl konumlandırılması gerektiğini anlatan oldukça önemli bir talimatnamedir. Söz konusu talimatnameyi önemli kılan bir başka husus ise III. Selim ile başlayıp II. Mahmud ile devam eden orduda batılılaşma gayretlerinin söz konusu zaman dilimindeki en net göstergesi olmasıdır. Öyle ki Fransa ekolü ile modernleşmeye başlayan Osmanlı ordusu, Prusya ekolünün sisteme dâhil olmasıyla beraber yeni bir evreye geçiş yapmıştır. Bu talimatnameyi özel kılan nokta ise 1911 yılına değin piyadeye ait birçok talimname yayınlanmış olmasına karşın ilk kez teçizatın da kalem kalem ağırlıklarıyla beraber izah edilmesidir. Osmanlı ordusunun teçizat ve üniformalarda standartlaşmaya gittiği bu yıllarda gelişen askerî ve siyasî hadiselerin izahı için ordu üniforma ve teçizatının anlaşılması oldukça önemlidir. Zira söz konusu askerî ekipmanlar Osmanlı İmparatorluğu'nun geçen zaman diliminde hangi devlet ile ilişkilerinin daha müttefikâne olduğunu görmemizi sağlaması bakımından oldukça önemlidir. İlk kez transkribe edilen bu eserle beraber Osmanlı neferini daha doğru okumak ve anlatmak mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nefer, Piyade, Osmanlı, Teçizat, Prusya, Ordu, Üniforma.

* Uzman. E-Posta: erhancavdaroglu[at]gmail.com, ORCID: 0000-0001-7129-1114.

Geliş Tarihi/Received: 29.11.2022

Kabul Tarihi/Accepted: 29.12.2022

Abstract

Infantry Regulations of Hegira 1327/1911 AD prepared by the War Department Supplies Bureau of the Ottoman Empire is a document that details the equipment of an Infantryman carries, how much his kit weighs and how it should be used. Another reason why this document is important is that it is the clearest example of Ottoman westernization and modernization in the military that started with Selim III and continued with Mahmud II. In fact, the Ottoman army that started its modernization efforts with French influence evolved to have Prussian influences as the years dragged on. What makes these regulations stand out compared to many other regulations that came out during 1911 is the fact that it solely focuses on a detailed look at infantry equipment that even includes the individual items weights. It is important to understand the uniform standardizations of the Ottoman military during this politically and militarily turbulent period. Considering a simple look at the military uniforms and equipment would show alliances between foreign nations and the Ottoman empire. With this first-ever transcription it would be possible to read and describe the Ottoman Private in a better light.

Key Words: Private, Infantryman, Ottoman, Equipment, Prussia, Army, Uniform.

Giriş

Osmanlı ordusunun tarihsel süreçteki kıyafetleri ve teçhizatı devletin kuruluşundan yıkılışına kadar (1302-1923) önemli dönüşümlere uğramıştır. Bu dönüşümlerin kilit noktaları ise Osmanlı Devleti'nin söz konusu zaman dilimindeki temel ihtiyaçları, çağın gerekleri ve dönemin harp usulündeki değişim olmuştur.

Osmanlı ordusunun üniformalarının tek tip hâline gelmesiyle beraber, askerlerin teçhizatı da mensup bulunduğu sınıfa özel bir hâle getirilmiştir. Örneğin ateşli silahların muharebe meydanına girmesinden önce, tımarlı sipahi sınıfına mensup bir muharibin teçhizatı, cebe (zırh), tulga (miğfer), kılıç, yay, ok, baldırçek, kolçak, nacak (küçük balta) ve at takımından ibaretken; delilere ait teçhizat yalmanlı kılıç, teber (küçük

balta), ok ve yaydır¹. Yeniçeri ortasına mensup bir muharip neferin teçhizatı cebe, kılıç ve tulgadan ibarettir². Ateşli silahların kullanımının yaygınlaşmasıyla beraber bu listeye tüfek ve piştov da eklenmiştir.³

Timarlı sipahilerin kendi teçhizatını timarlarından alınan bütçeyle elde ettiği düşünülecek olursa, teçhizat konusunda tek bir standardizasyona sahip olmadığı görülecektir. Devletin İstanbul'da bulunan daimi ordusu konumunda olan Kapıkulu Ocaklarına mensup askerlerin teçhizatının ise tek bir standart üzere olduğu bilinmektedir.⁴ Ancak Kapıkulu Ocaklarına ait bir teçhizat listesinin olmayışı bu konuda net bir veri sahibi olmayı oldukça zorlaştırmaktadır⁵. Söz konusu teçhizatı kullanan askerin teçhizatının incelenmesi onun ordu içindeki misyonunun ne olduğuna dair bilgi sahibi olmaya da yardımcı olmaktadır. Bilhassa Osmanlı minyatürleri üzerinden Osmanlı ordusuna mensup askerlerin teçhizatını ve kıyafetlerini okumak dönemin durumunu anlamayı kolaylaştırmaktadır⁶. Söz konusu durumda askerin teçhizatını anlamamızda yardımcı olacak bir başka husus ise söz konusu askerlere ait tereke defterleridir⁷. Bu defterlerden yola çıkarak geçen süre içerisinde teçhizatı yaşanan değişikliklerle beraber Osmanlı harp usulündeki değişimi de anlamak mümkündür. Örneğin ateşli silahların muharebe meydanına dâhil olup harbin kaderini değiştirdiği zaman dilimi

¹ Saadet Dağ, “Askerî Motifler: Delilerin Kıyafetleri”, *Milli Savunma Üniversitesi Savunma Bilimleri Dergisi*, Sayı 38 (Kasım 2020), s. 188-189.

² Burhan Erhan Çavdaroğlu, *Değişen Harp Usulü Karşısında Osmanlı Ordusu: Timarlı Sipahiler ve Yeniçeriler (1650-1700)*, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale 2021, s. 40.

³ Burhan Erhan Çavdaroğlu, “Askerî Dönüşüm Çağında Mercidabık ve Ridaniye Savaşları Üzerine Bir Tahlil”, *Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi*, Sayı 14 (2017), c. 5, s. 1274.

⁴ Kapıkulu Ocakları hakkında detaylı bilgi için bkz. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devleti Teşkilatından Kapıkulu Ocakları*, c. 1, TTK Yayınevi, Ankara 1988.

⁵ Serkan Emir Erkmek, *Klasik Dönem Osmanlı Kara Kuvvetleri (Silahları ve Teçhizatları)*, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2019, s. 56.

⁶ Reşad Ekrem Koçu, *Türk Giyim Kuşam ve Süslenme Sözlüğü*, Doğan Kitapevi, İstanbul 2005, s. 28.

⁷ Ömer Lütfi Barkan, *Edirne Askerî Kassamı'na Ait Tereke Defterleri (1545-1659)*, *Belgeler*, Sayı 5-6, (1968) c. 3, s. 177.

olan 1444 Varna Meydan Muharebesi'yle⁸ beraber örme zincir zırhların muharebe sahasında bilhassa sipahileri oldukça güç bir hale soktuğu bilinmektedir.

Bu zorluk bilhassa ateşli silahların yaygınlaşmasından sonra tüfek ve piştov mermilerinin örme zırhları parçalayarak vücuda girmesi ve bu parçalanmayla vücutta bir şarapnel etkisi yaratarak ölümcül olmayacak yaralanmaları ölümcül hâle getirmesinden kaynaklanmaktadır. Bunun önüne geçmek maksadıyla perçin örme zırhların hayatî noktalarına (göğüs kafesi, omurga ve böbrekler) bugünkü çelik yeleğin atası sayılabilecek dikdörtgen, omurga formunda ve kare çelik plakalar eklenmiştir. Bu plakaların yanı sıra ateşli silahlardan korunmak için “kadlavî” denilen, zincir örme zırhın üzerine giyilen, göğüs kafesi ve hayatî diğer organları koruyan kısımlarda çelik plakalar bulunan zırhların kullanımı da yaygınlık göstermekteydi⁹. Nitekim Evliya Çelebi 1655-56 yıllarında Osmanlı ordusunun Bitlis kuşatmasında bulunmuş ve savaşlarda zincir örme zırh kullanımı hakkında şöyle ilginç bir detay nakletmiştir:

“Hemen İbrahim Bey (Osmanlı Ordusu komutanlarından) bütün askerine, Allah'ı, Muhammed'i seven sırtlarından zırhlarını çıkarsınlar, deyince derhâl 3.000 zırhlı zırhlarını çıkarıp hepsi bir yere yığıp zırhlar yanında bin bin kadar koyup her biri birbirleriyle helalleştiler. Hakir taaccüp edip, “Be canım böyle ceng mahâllinde gaziler cengâver olmağ için zırh giyerler. Bunlar bu mahâlde çıkarırlar.” Bir yiğitten “Aslı ne ola?” diye sordum. “Belî, bunlar şimdi büyük cenge girerler ki safî kurşun cengidir. Zira kurşun cenginde zırh fenadır. Bir kurşun dokunsa zırhın hâlkalarını adamın vücuduna dikip adamı öldürmezse de gide gide yatağa düşürür. Ama zırh olmasa kurşun girip çıkar, ya ala, ya vere eder. Onun için bunlar zırhlarını çıkardılar.”¹⁰.

⁸ Burhan Erhan Çavdaroglu, Değişen Harp Usulü Karşısında Osmanlı Ordusu: Timarlı Sipahiler ve Yeniçeriler (1650-1700), s. 46.

⁹ T. Nejat Eralp, *Tarih Boyunca Türk Toplumunda Silah Kavramı ve Osmanlı İmparatorluğunda Kullanılan Silahlar*, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları, Ankara 1993, s. 158.

¹⁰ Evliya Çelebi, *Seyahatname*, yay. haz. Seyit Ali Ali Kahraman, Yücel Dağlı, c. 5, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul 2018, s. 657.

İmparatorluğun ordu kıyafetinden üniformalara dönüş süreci ise, Vaka-i Hayriyye¹¹ (15 Haziran 1826)'den hemen sonra yani Sultan II. Mahmud'un Yeniçeri Ocağı'nı kaldırmasının akabinde kurduğu Asakir-i Mansure-i Muhammediyye¹² ordusunun vücut bulması ile mümkün olmuştur. Asakir-i Mansure'nin kuruluşunu takip eden süreçte Osmanlı neferlerine fes, setre ceket ve pantolon giydirilerek Avrupaî tarzda kuşanan ve 'tek tip' olarak niteleyebileceğimiz ilk Osmanlı ordusu tarih sahnesine çıkmıştır. Bu süreci takiben ordu içindeki rütbe, nişan, teçizat ve üniformayı tamamlayan diğer hususlar da eklenerek Osmanlı ordusu için ilk nizamnameler ve talimnameler yayımlanmaya başlamıştır¹³.

Asakir-i Mansure-i Muhammediyye'nin kuruluşunu takip eden süreçteki üniformaların ve bilhassa zabıtlere dair teçizatın çizimlerini yaptırmak suretiyle günümüze ulaşmasını sağlayan eser, Harbiye Nazırı ve Sadrazam Mahmud Şevket Paşa'nın, Osmanlı Teşkilat ve Kıyafet-i Askeriyesi'dir¹⁴. Bu eseri Mahmud Şevket Paşa henüz Tophane-i Amire Tecrübe ve Muayene Dairesi Reis Vekili iken hazırlamış olup eser içerisindeki kıyafet ve teçizatı tüm detayları ile izah etmiştir. Asakir-i Mansure-i Muhammediyye'nin üniformaları ve teçizatının oluşturulması, III. Selim'in saltanat yıllarından itibaren ve onun vefatının ardından cülüs eden II. Mahmud'un hükümdarlık yıllarında Fransa ile olan yakın ilişkiler sebebiyle Fransız tarzında gelişmiştir¹⁵. Bu durumu kanıtlar nitelikteki hadise ise Mansure-i Muhammediyye'nin nasıl talim edeceğini anlatan ve 1830 yılında yayınlanan Ta'limnâme-i Piyadegân isimli eğitim talimnamesidir. Söz konusu talimnamenin 1791 yılında yayınlanan Fransız Piyade Talimanesi'nin birebir çevirisinden ibaret olduğu görülmektedir¹⁶.

¹¹ Kemal Beydilli, "Vaka-i Hayriyye", *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 42, TDV Yayınları, İstanbul 2012, s. 454.

¹² Abdülkadir Özcan, "Asakir-i Mansure-i Muhammediyye", *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 3, TDV Yayınları, İstanbul 1991, s. 456.

¹³ Necdet Öz, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul 2021.

¹⁴ Mahmud Şevket Paşa, *Osmanlı Teşkilat ve Kıyafet-i Askeriyesi*, Mekteb-i Harbiye Matbaası, İstanbul 1320.

¹⁵ Necdet Öz, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, s. 50.

¹⁶ Necdet Öz, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, s. 51.

Fransız tarzında giyinen, teçhizat kuşanan ve talim yapan Osmanlı ordusu, dünyanın değişen şartları ve Osmanlı tahtında yaşanan değişikliklerle beraber yeni bir ekol benimsemiştir. 1876 tarihinde tahta çıkan Sultan II. Abdülhamid devrinin ortalarında, devletin Almanya ile olan yakınlığı sebebiyle bütün kurumlarda olduğu gibi orduda da Prusya ekolü revaç bulmaya başlamıştır. 21 Haziran 1882’de ilk Alman askerî heyetinin resmî çalışmalarına başlaması ile beraber Osmanlı ordu sisteminde de önemli değişiklikler yapılmaya başlanmıştır. Bilhassa Goltz Paşa’nın Mekteb-i Harbiye-i Şahane’deki Fransız ekolünü pasifize ederek, Prusya ekolünü yerleştirmek için giriştiği matbaa faaliyetlerinin etkin olmasıyla beraber Osmanlı ordu kıyafetleri ve teçhizatı Alman etkisine girmeye başlamıştır¹⁷. Goltz Paşa’nın öncülüğünde 1895 yılında yayınlanan Piyade Talimnamesi¹⁸ ile beraber artık Osmanlı ordusu Alman usulü ile talim yapmaya başlamış ve Harbiye’de yetişen geleceğin zabitlerine bu usullere göre muharebe sevk ve idare yetisi kazandırılmıştır. Söz konusu talimnameler ile beraber üniformalar üzerinde de Prusya ekolü kendini göstermiştir. 18 Haziran 1909’da yayımlanan Elbise-î Askerîye Nizamnamesi¹⁹, Alman tarzının Osmanlı usulünce hazırlanan adeta bir üniforma şemasıdır. Söz konusu etki, kendisini üniformaların yanı sıra teçhizat üzerinde de göstermiştir. Öyle ki 1911 Alman ve Osmanlı piyade nefer teçhizatı, Alman neferinde bulunan siper küreği haricinde birebir olarak hazırlanmış ve kullanılmıştır²⁰.

Devletin Almanya ile giriştiği diplomatik ve askerî temaslar I. Cihan Harbi’nin sonuna kadar teçhizat, üniforma ve talimnameler özelinde kendini göstermeye devam etmiştir²¹. Osmanlı Devleti’nin I. Cihan Harbi’ne girdiği 1914 yılı itibariyle, üniformalar üzerinde bazı

¹⁷ Necdet Öz, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, s. 121.

¹⁸ Necdet Öz, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, s. 123.

¹⁹ *Elbise-i Askerîye Nizamnamesi*, Matbaa-i Askerî, Dersaadet 1325. Bu husus ile ilgili bkz. Ek 4.

²⁰ Bkz. Ekler.

²¹ Kadir Türker Geçer, *Osmanlı İmparatorluğu Askerî Kıyafetleri 1826-1922*, Hisart Canlı Tarih Müzesi Kültür Yayınları, İstanbul 2020, s. 1.

değişiklikler yapılması ile ilgili 1911-1913-1915-1916 yıllarında emirler yayınlanmıştır²². Mesela, 21 Mayıs 1331 (3 Haziran 1915) yılında yapılan düzenleme ile beraber bizatihi cephede düşman ile muharebe eden subayların apoletlerinde bulunan parlak yıldızları ile uzak mesafeden düşman tarafından tespit edilip vurulması sebebiyle, yakada bulunan sınıf rengi kaldırılarak hâkî renk yaka kullanılması kararlaştırılmıştır. Yaka kenarına sınıf rengini belli eden bir zıh (ince çizgi)²³ konulması ile beraber parlak yıldız terk edilerek mat beyaz bir yıldız takılması emredilmiştir²⁴. Yine 21 Temmuz 1331 (3 Ağustos 1915)'de yayınlanan bir düzenleme ile piyade sınıfına mensup subaylara sırt çantası kullanmak, sağ ve sol omuzdan geçirilerek palaskada sabitlenen manevra kayışı kullanımı zorunlu hale getirilmiştir²⁵.

21 Kanunievvel 1331 (3 Ocak 1916) yılında yayınlanan yeni bir emirle beraber külot pantolonlarda bulunan zıhlar kaldırılmıştır²⁶. Üniformalarda yapılan bu değişiklikleri takiben teçhizat da benzer bir değişim yaşanmıştır. Sultan III. Selim devrinde Fransız ekolünde kurulan Nizam-ı Cedit ordusundan günümüze ulaşan bir teçhizat talimatnamesi gelmemiş olmakla beraber, Mahmud Şevket Paşa'nın yazdığı Osmanlı Teşkilat ve Kıyafet-i Askeriyesi isimli eserde Nizam-ı Cedit ordusunun teçhizatını eserin nihayetindeki çizimlerden anlamak mümkündür. Buna göre, Nizam-ı Cedit²⁷ piyade birliğine mensup bir neferde; barut ve kurşun taşımak için palaska ile buna bağlı hususi kütüklük ve kartuş, süngü taşımak için bir kılıf ve omuz kayışı, tüfekte biriken kirli barutu

²² Söz konusu nizamname ve değişiklikler için bkz. Tunca Örses & Necmettin Özçelik, *I. Dünya Savaşında Türk Askeri Kıyafetleri 1914-1918*, yay. haz. Marsel Behmoaram, Denizler Kitapevi, İstanbul 2007; Kadir Türker Geçer, "Birinci Dünya Savaşı Döneminde Türk Ordusunda Kullanılan Üniforma ve Rütbelere", *Askeri Tarih Araştırmaları Dergisi*, Sayı 21 (Şubat 2013), s. 135, 136, 137, 138, 139, 149, 150.

²³ Bkz. Ekler.

²⁴ Kadir Türker Geçer, "Birinci Dünya Savaşı Döneminde Türk Ordusunda Kullanılan Üniforma ve Rütbelere", s. 137.

²⁵ Kadir Türker Geçer, "Birinci Dünya Savaşı Döneminde Türk Ordusunda Kullanılan Üniforma ve Rütbelere", s. 138.

²⁶ Kadir Türker Geçer, "Birinci Dünya Savaşı Döneminde Türk Ordusunda Kullanılan Üniforma ve Rütbelere", s. 138. Ayrıca bkz. Ekler.

²⁷ Kemal Beydilli, "Nizam-ı Cedid", *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 33, TDV Yayınları, İstanbul 2007, s. 175.

temizlemek için ayrı bir çaputluk, sırt çantası, sırt çantası üzerine sarılı bir battaniye bulunurdu²⁸.

Sultan III. Selim'in vefatını takiben cülûs eden Sultan II. Mahmud ile beraber kurulan Asakir-i Mansure-i Muhammediyye ordusuna dair yine elimizde bir teçhizat ve üniforma talimatnamesi mevcut olmamakla beraber söz konusu zaman diliminde yayınlanan nefer talimnameleri, Mahmud Şevket Paşa'nın yazdığı eserdeki çizimler, 1853 yılında yaşanan Kırım Savaşı ile ilk savaş fotoğraflarının çekilmesi Osmanlı ordusunun teçhizatını ortaya koymaktadır. Bu verilere göre, Avrupaî tarzda giyinen ve Mahmudî fes takan piyade neferinin teçhizatı; barut ve kurşun taşımak için bir adet omuz kayışı ve buna bağlı bir kartuşluk, süngü taşımak için bir kılıf ve ona bağlı bir omuz kayışı, sırt çantası, bu sırt çantasına bağlı bir matara ve çanta üzerine dürülerek konulmuş bir kaputtan ibarettir. 1911 yılında yayınlanan piyade teçhizatı talimatnamesine göre ise bir piyade neferinde palaska, çanta, peksimet torbası, matara, yağmurluk, kuşak, portatif çadır bezi, kaput, ekmek sacı, kütüklük, süngülük bulunuyordu. Söz konusu nizamname ve talimatnamelerin doğru okunarak anlaşılması, aslında oldukça yakın bir dönem olan Balkan ve Birinci Cihan Harbi'nin de daha iyi anlaşılmasını mümkün kılması bakımından oldukça önemlidir. Osmanlı ordusunda bilhassa zabitlerin üniformalarının zabitin subaylığa naspedildiği yıl çıkarılan nizamname doğrultusunda Mekteb-i Harbîye civarındaki askerî kıyafet diken terzilere yaptırılması ise üniformalar üzerinde incelenmeye değer bir başka husustur²⁹. Bugüne kadar yayınlanan nizamname, talimname vesair ordu emirlerinde zabıt ve neferin üniformalarının neler olduğuna dair birçok bilgi, yapılan çalışmalarla izah edilmiştir. Ancak neferin teçhizatının nelerden ibaret olduğu, bu teçhizatın hazarda ve seferde nefere ne gibi faydalar sağladığıyla ilgili bir çalışma henüz yapılmamıştır. Transkribe edilen eser sayesinde, 1909-1918 yılları arasında kullanılan nefer teçhizatında karanlıkta kalan birçok husus aydınlanma imkânı bulmuştur. Bu hususlardan bazıları, neferin teçhizat

²⁸ Mahmud Şevket Paşa, *Osmanlı Teşkilat ve Kıyafet-i Askeriyesi*, s. 4-53.

²⁹ Bu husus özellikle zabıt üniformalarında görülen farklı cep, pantolon zihı ve diğer detayları açıklamaya kâfidir. Ancak bu apayrı bir çalışma konusu olup, mevzubahis çalışmamızda buna değinmek konunun lüzumundan başka bir yere gitmesine sebep olacaktır. Hafsa Boynukalın, "Osmanlı Askerî Teşkilatı Üniformalarının Tezyinatı ve Maliyeti Üzerine Bir İnceleme", *Arış Dergisi*, Sayı 16 (Haziran 2020), s. 68-69.

ağırlığı, sırt çantasında neler bulunduğu, konaklama esnasında kendisine neyle bir barınak sağladığı, yazlık ve kışlık üniformasının var olup olmadığı ve teçizatını nasıl kuşandığıdır.

1. Neferin Teçizatını Talimatname Üzerinden İncelemek: 1327 Piyade Teçizatı

İlk kez transkribe edilerek yayına hazırlanan, H.1327/M.1911 *Piyade Teçizatı Talimatnamesi*³⁰ Osmanlı ordu üniformaları ve teçizatının anlaşılması için oldukça kıymetlidir. Aslı, Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi'ne Seyfettin Özege tarafından bağışlanmış ve aynı isimli bölümde bulunan, 20883 numaralı eserin tamamı 25x18 cm ebatında olup, kapak kısımları hariç on bir, kapakları dâhil on üç sayfadan ibarettir. 1911 yılında bir piyade neferinin çanta, palaska, matara, peksimed torbası, dolak (neferin yahut zabitlerin potinin üzerinden başlayarak baldıra sarılan ve bir nevi sakı vazifesi gören kumaştan yapılmış baldır sargısı), çadır gibi muharebe öncesi ve sırasında barınması ve yaşaması için lüzum gelen hayatî teçizatının neler olduğu, bu teçizatın üniforma üzerine nasıl yerleştirilmesi gerektiği ve ağırlıkları gibi hususlarda doyurucu bilgiler vermektedir. Eserin ilk altı sayfası, teçizatın cinsi, özellikleri, ağırlığı ve nasıl kullanılması gerektiği ile ilgili bilgi verirken, beş sayfası bu teçizatın neferin üzerinde nasıl durduğu ile ilgili görsellerden ibarettir. Bu bilgiler vasıtasıyla transkribe edilen eser, 1911 yılında muharebe eden bir neferin üzerinde taşıdığı ağırlığın net olarak anlaşılması, bir piyade neferinin teçizatının nelerden ibaret olduğu ve bu teçizatın 1911 yılındaki bir Alman piyade neferinin teçizatı ile neredeyse birebir aynı olduğunu ilk kez ortaya koymaktadır.

2. Transkripsiyon

Çanta

Dahîlen iki göze ayrılmıştır. Harîcen: Üst ve iki yan taraflarında bulunan üç adet kayışla yağmurluk ve çadır çantaya bağlanır. Kapağın

³⁰ *1327 Piyade Teçizatı*, 1327 Dersaadet (Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi, Seyfeddin Özege Bölümü, kod. 20883), s. 1-6.

örttüğü sathda iki fişenk cebi vardır. Beherî ikişer paket fişeng istiâb eder. Çantanın üst, alt ve iki yan taraflarında birer toka ve on çantada bir çantanın bu tokalara mahsus çıkarılıp takılabilir surette birbirine geçme iki uzunca kayışı mevcuttur. Bu kayışlar karavananın bağlanması için olub kayışların tebdili suretiyle karavana bir çantadan diğerine nakl olunur. Askı kayışları iki tanedir. - Neferin sırtında oluşuna göre - sol taraftaki askı kayışına merbut kol altı kayışı çantanın o cihetindeki alt kenarında bulunan tokaya tokalanır: Nefer çantayı aldığı zaman bu kayışın nisbetini tayin ve tespit kılar. Badema çantayı çıkarır arkasına alırken bu kayışın vaziyetini bozmaz, sol kolunu bu kayıştan çıkarır veya geçirir. Sağ askı kayışının kol altı kayışı ucundaki bilezik çantanın altındaki ve o cihetteki çengele mahsustur ve arkaya alındığı vakit çengele takılır. Askı kayışları çantaya birbirine geçme vidalarla tutturulmuştur³¹. Askı kayışları kısaltılmak istenirse vidalar sökülüp kayışları geriye alınır ve sıkıştırılır. Askı kayışlarının bezi kolaylıkla harap etmemeleri için çantanın dâhil ve haricinden iki parça kösele konmuş ve bez ile birlikte birbirine dikilerek matenet temin edilmiştir. Dâhildeki köselenin üst kenarında iki halka, çadır kazık ve direk torbası için olub kayışları vasıtasıyla torba buraya asılır. Askerin kilimi yağmurluk içine sarılmış, yağmurluk simit şeklinde çantanın iki yan ve üst tarafına uydurulmuş olacak, portatif çadır bezi bunun üzerine yağmurluğu muhafaza edecek surette dürülerek konacaktır³².

Palaska

Beheri üçer fişenklikli iki kütükten ve bir bel kayışıyla süngülükten ibarettir. Fişenkliklerin her biri dört bağ fişenk istiâb eder. Beher fişenklik permanganatlı³³ bir deri ile ortadan ikiye ayrılmıştır. İki bağ bir tarafa diğer ikisi diğer tarafa konur. Kütüklerin arkasında orta mahallerinde birer halka vardır. Bu halkalara arka çantasının askı kayışındaki çengeller takılır. Bel kayışının sağında palaska ayinesi ve solunda karşılığı vardır. Kısalıp uzatılması ayineye dâhilen merbut bir meyil üzerinde müteharrik köprülü ve iki dilli tokenın bel kayışının iç

³¹ 1327 Piyade Techizatu, s. 1.

³² 1327 Piyade Techizatu, s. 2.

³³ Potasyum permanganat deri üzerindeki parazitlerin ve diğer bakterilerin yok edilmesinde kullanılan bir kimyasaldır.

tarafında bulunan kayış üzerinde aşağı yukarı hareket ettirilmesiyle olur. Kısaldığı surette uzanan evc, köprü üstünden geçirilerek dışarı alınır ve tokalandığı vakit bu kısım dâhilinde kalır³⁴. Palaskanın Mahalli: Ceket üzerinde ayine tamamen alt düğmenin üzerinde, kaput olduğu vakit alttaki iki düğme arasında çanta sırtta iken bel kemerinin sıkılığı: İki kenardan hafifçe tutulub kaldırıldığı vakit oynayacak surette. Süngülük, sol tarafta ve sol kalça gerisinde³⁵.

Peksimed Torbası

Kapaklı ve üstünde bir kola merbut çengeli ve uzanub kısalabilir surette iki kenarına dikili bir askısı vardır. Dahilen iki gözden ve içindeki eşyanın dökülmesini men için kapağı tutturmaya mahsus üç kayış ve düğmeden ibarettir. Kapağın üstündeki halka ve kayış köprü mataraya mahsustur. Taşınması, Mahalli: Palaskadaki fişenkliklerin sıkletiyle çanta sıkleti tevazün ettiği surette çengel boş bırakılır. Çantanın sıkleti palaskadan fazla geldiği halde çengel bel kayışına takılır³⁶. Mahalli, sağ kalça gerisi olup sağ kenarı hemen kalça arkasında bulunur. Peksimed torbası daima palaska kuşanmadan evvel asılır ki: bel kayışı tutarak ileri geri hareketine mâni olur³⁷.

Matara

Bir çengel ve iki kayışı havîdir. Çengeli, peksimed torbasındaki halkadan geçirilir. Sağa sola sallanmaması için kaideyi muhit olan kayışı düğmeden kurtarub peksimed torbası kapağındaki kayış köprüden geçirilerek düğmelenir. Tutamak yeri az olan kayışlarda kayışı kolay kurtarmak veya düğmelemek için kayış yana alınırsa köşeler kolay çözülür ve takılır³⁸.

Dolak

Dolaklar, içeriden öne ve dışarıya doğru olarak sarılır³⁹.

³⁴ 1327 Piyade Techizatı, s. 2.

³⁵ 1327 Piyade Techizatı, s. 3.

³⁶ 1327 Piyade Techizatı, s. 3.

³⁷ 1327 Piyade Techizatı, s. 4.

³⁸ 1327 Piyade Techizatı, s. 4.

³⁹ 1327 Piyade Techizatı, s. 4.

Eşya ve Teçhizatın Sıkletleri [Vasati Olarak Kilo]⁴⁰

Teçhizatın Adı	Kilo Karşılığı
Bir kat aba elbise	2,520
Yağmurluk	3,625
Başlık	0,113
Avcı yeleşği	0,698
Yazlık bir takım elbise	1,310
Bir kat çamaşır	1,740
Kuşak	0,390
Kilim	1,540
Kazık ve direkleriyle torbası	0,452
Bir çift dolak	0,085
Bir çift kundura	1,300
Palaska	1,000
Arka çantası	1,330
Peksimed torbası	0,480
Karavana	2,000
Kalpak	0,150
Haki fes	0,075
Portatif çadır bezi	1,193
Bir çift ayak sargısı	0,022
Alüminyum matara	0,300
Bir çift ham çarık maa ip	0,385
Bir çift yün çorab	0,085
Bir adet ekmek sacı	1,780

Tablo 1: Neferin Teçhizat Listesi**3. Eserin Kritiği ve Değerlendirmesi**

1911 Piyade Techizati isimli talimatnamede Osmanlı neferinin sırt çantasının bölümleri, çantanın nasıl kullanılması gerektiği, kayış ayarının nasıl yapılacağı, askerın portatif çadırını nasıl taşıdığı ve uzun zamandır Osmanlı ordu teçhizatı üzerine çalışan uzmanların kafasını meşgul eden; çanta üzerine konan kaputu (askerî palto) örtmek için ne kullanıldığı ve yağmurluk olarak nitelenen teçhizatın günümüz anlayışıyla bir panço olmayıp, çadır bezini ve kaputu korumak için hazırlanmış bir muşamba olduğunu görmemizi sağlamaktadır. Buna mukabil, neferin matarasını, muharebe anında ekmek ve diğer

⁴⁰ *1327 Piyade Techizati*, s. 5-6.

yiyeceklerini koyduğu peksimet torbasını, mühimmat ve süngüsünü taşıdığı palaskasının hangi veçhile mevcut olduğu izah edilmektedir. Yine söz konusu talimatnamede bu teçhizatın çanta içindeki ve diğer donanımdaki ağırlıkları izah edilerek Osmanlı neferinin sefer yolunda ve sırasında üzerinde bulunan ağırlığın bilinmesi, bu alanda çalışan akademisyenler için oldukça önemlidir. Nihayetinde muharip bir nefer için taşıdığı teçhizatın 1 gram dahi ağır olması uzun intikaller halinde oldukça büyük zahmete sebep olmaktadır. Bugüne kadar bir Osmanlı askerinin kıyafeti dâhil üzerinde taşıdığı ağırlık net bilinmemekle beraber söz konusu talimatnamenin çevrilmesiyle beraber bu durum netleşmiştir. *1911 Piyade Teçhizat Talimatnamesi*'ne göre orduya yeni katılmış bir nefere verilen teçhizatın (tüfek, süngü, mühimmat, erzak ve su hariç) toplam ağırlığı 22,573 kilogramdır⁴¹.

Söz konusu ordu emirlerinin ve talimatnamelerinin Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri, Osmanlı Arşivleri, ATASE Arşivi, üniversite kütüphaneleri ve özel koleksiyonlar içerisinde aranıp bulunarak transkribe edilmesi, oldukça yakın bir dönem olan 1900'lü yılların harp usulü, şartları ve elbette savaşın en önemli unsuru olan insanın bedensel ve psikolojik durumunun anlaşılması için kıymete haizdir. Yine söz konusu eserlerin çevrilerek sosyal bilimler alanına kazandırılması ülkemizde varlığı ile kendine geniş bir yer bulan askerî tarih çalışmalarının da ilerlemesine katkıda bulunacaktır. Son zamanlarda yayınlanan televizyon dizi ve filmlerinde tarihî olaylara yer verilmesi ve bu vasıtayla toplumsal olarak Osmanlı askerî tarihine oluşan ilgi, ancak uniformaların ve teçhizatın doğru üretilip kullanılması ile hak ettiği değeri bulabilecektir. Mevzubahis talimatnamenin transkripsiyonunun bundan sonra yapılacak çalışmalara ışık tutması umulmaktadır.

⁴¹ Günümüzde seferi konumdaki bir piyadenin üzerinde taşıdığı toplam ağırlık ise silah ve mühimmat dâhil ortalama 35,000 kilogramdır. Şunlardan müteşekkildir: G-3 Piyade Tüfeği, beş şarjör ve iki el bombası, yatak pedi, battaniye, plastik matara, üç günlük kumanya, tek kişilik çadır ve demirleri, yağmurluk, bere, kar gözlüğü, pusula, eldiven, işaret fişeği, sağlık kiti, çok amaçlı çakı, kamuflaj boyası.

Sonuç

1911 yılında nefere ve zabıtana dağıtılan ve ilk kez transkribe edilerek yayınlanan bu talimatname vasıtasıyla söz konusu zaman dilimindeki Osmanlı askerinin taşıdığı teçhizatın neleri kapsadığı, muharip ve gayrimuharip bir neferin üzerinde bulunan teçhizatın toplam ağırlığı net bir şekilde görülmüştür. Bu talimatname ile Osmanlı ordusunun adeta bir savaşlar silsilesine girdiği yıllarda, teçhizatın nefer üzerinde nasıl konumlandırılacağı da nefere ve zabıtlere izah edilmiştir. *1327 Piyade Techizat Talimatnamesi* ile Osmanlı neferinin üzerinde bulunan toplam ağırlık (kilogram cinsinden); tüfeği, mühimmatı, erzağı, suyu ve süngüsü hariç 22,573 kilograma denk gelmektedir. Söz konusu ağırlığı takiben, nefer için hayatı konumda olan teçhizatın Alman piyade nefer teçhizatı ile birebir aynı olması ise Sultan II. Abdülhamid devrinde orduya dâhil olan ve ilerleyen yıllarda etkisini tam olarak gösteren Prusya ekolünün Osmanlı ordusu üzerindeki etki ve katkısının bir başka delilidir.

KAYNAKÇA / REFERENCES

Kaynak Eserler / Primary Sources

1327 *Piyade Techizatı*, 1327 Dersaadet (Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi, Seyfeddin Özege Bölümü, kod. 20883)

Elbise-i Askeriye Nizamnamesi, Matbaa-i Askerî, Dersaadet 1325

Evlıya Çelebi, *Seyahatname*, yay. haz. Seyit Ali Ali Kahraman ve Yücel Dağlı, c. 5, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul 2018

Mahmud Şevket Paşa, *Osmanlı Teşkilat ve Kıyafet-i Askeriyesi*, Mekteb-i Harbiye Matbaası, İstanbul 1320

Araştırma ve İnceleme Eserleri / Secondary Sources

BARKAN, Ömer Lütfi, “Edirne Askerî Kassamı’na Ait Tereke Defterleri (1545-1659)”, *Belgeler*, Sayı 5-6, (1968), c. 3. s. 89-403

BEYDİLLİ, Kemal, “Nizam-ı Cedîd”, *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 33, TDV Yayınları, İstanbul 2007

BEYDİLLİ, Kemal, “Vaka-i Hayriyye”, *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 42, TDV Yayınları, İstanbul 2012

BOYNUKALIN, Hafsa, “Osmanlı Askeri Teşkilatı Ünitelerinin Tezyinatı ve Maliyeti Üzerine Bir İnceleme”, *Arış Dergisi*, Sayı 16 (Haziran 2020), s. 56-77

ÇAVDAROĞLU, Burhan Erhan, “Askerî Dönüşüm Çağında Mercidabık ve Ridaniye Savaşları Üzerine Bir Tahlil”, *Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi*, Sayı 14 (2017), c. 5, s. 1269-1284

ÇAVDAROĞLU, Burhan Erhan, *Değişen Harp Usulü Karşısında Osmanlı Ordusu: Tımarlı Sipahiler ve Yeniçeriler (1650-1700)*, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale 2021

- DAĞ, Saadet, “Askerî Motifler: Delilerin Kıyafetleri”, *Milli Savunma Üniversitesi Savunma Bilimleri Dergisi*, Sayı 38 (Kasım 2020), s. 183-210
- ERALP, T. Nejat, *Tarih Boyunca Türk Toplumunda Silah Kavramı ve Osmanlı İmparatorluğunda Kullanılan Silahlar*, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları, Ankara 1993
- ERKMEN, Serkan Emir, *Klasik Dönem Osmanlı Kara Kuvvetleri (Silahları ve Teçhizatları)*, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2019
- GEÇER, Kadir Türker, “Birinci Dünya Savaşı Döneminde Türk Ordusunda Kullanılan Üniforma ve Rütbelere”, *Askeri Tarih Araştırmaları Dergisi*, Sayı 21 (Şubat 2013), s. 121-182
- GEÇER, Kadir Türker, *Osmanlı İmparatorluğu Askerî Kıyafetleri 1826-1922*, Hisart Canlı Tarih Müzesi Kültür Yayınları İstanbul 2020
- KOÇU, Reşad Ekrem, *Türk Giyim Kuşam ve Süslenme Sözlüğü*, Doğan Kitapevi, İstanbul 2005
- ÖRSES, Tunca ve Necmettin Özçelik, *I. Dünya Savaşında Türk Askeri Kıyafetleri 1914-1918*, yay. haz. Marsel Behmoaram, Denizler Kitapevi, İstanbul 2007
- ÖZ, Necdet, *Yenileşme Dönemi Osmanlı Ordusunda Talimnameler (1826-1914)*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul 2021
- ÖZCAN, Abdülkadir, “Asakir-i Mansure-i Muhammediyye”, *TDV İslam Ansiklopedisi*, c. 3, TDV Yayınları, İstanbul 1991
- UZUNÇARŞILI, İsmail Hakkı, *Osmanlı Devleti Teşkilatından Kapukulu Ocakları*, c. 1, TTK Yayınevi, Ankara 1988

Özel Arşivler:

İclal Tunca Örses Arşivi

Mustafa Cem Tanyü Arşivi

Müzeler:

Harbiye Askeri Müzesi

EKLER

Ek 1: H.1327/M.1911 Piyade Techizatı Talimatnamesi

ATATÜRK KÜTÜPHANESİ
KÜTÜPHANESİ
Şişli Etiler - Beşiktaş
3550806

دخلة اىكى كونه آرتىندە، خولجا، اوست داىكى ياق
طرههده ورنان اوج عدد فائده يامورق و چادر چاهه
بانلاقور. قانقك اوجىكى سلطهده ايكى فنىك س و اردو.
بوى ايكيشر باكت فنىك اشعبايدر. جاهله. قانقك قوست، آلت
واىكى ياق طرفهده برر طوق و ون جاهله. بر ماهلقه و
طوقله. خصوس جهار بويو. فائدهده سورمه بويه كيه
ايكى او زانجه قابىن موهورود. بوقانقك قراوه. شاهلانا قلمى
ايون اويوب قنشقرك شىلى سورمه. قراوه. قراوه. بر جاهلقن
ديكتره كل او قور. اسق قنقىرى ايكى نامدر. ترك
مرئنه وينش كره. سول طرفهده اسق قانقك مروت
قول آنى قابىن جاهلقك اوجسوقك آت كانقده ورنان
طوقه سو قلاقر. قنر چاهلىق ادى زىل. بوقانقك شىن
قىند و كيت قىلار. عسنا جاهلقن چىلقر. آرسنه اىركى
بر و بشك و صغىق بوزاق. سول قولى بر و بشك چىلقر
وا چىلقر. مساق اسق قانقك قول آنى قابىن موهورود
بىناقر. جاهلقك آتسوك و بوچىندىك چىكلا خصوسدر
بر رقىبه اكدىقى و قن چىكلا خالقر. اسق قنقىرى جاهلقه
بر رقىبه كيه و ىذله طوقله. اسق قانقك قنقىللق

- 1 -

دخلة مروت برىل او زانجه مشرك كورلى واىكى دىقى
طوقه. ان قانقك اوج طرفه ورنان قنق كورلى قانقك
بو قنر حرك اشوروشه اوزور. قنقىرى سورمه او زانق
اوج كورى اوستان چىلقر. قنقىرى ائىر و سولاقنى
وقت بر قنم چاهلقده. **باشللقه. هل جاكت او زانجه قانقك عفا آندو كك**
او زانجه قوق و ونى وقت اوتسوك ايكى بوگه آرسنه
چاهله مرئنه ايكى لى كرت شىللىق ايكى كانقن خنىجه
طوقله. قنقىرى وقت اوسرا مچ موهورود. سوكولك
سول طرفهده و سول قانق كرسنه.
يكلهده طوقى

- 2 -

قنق و اوستنده رقىبه مروت چىكلى و واروب
قىصا ييدير سورمه ايكى كانقك يكلى بر اشلىق و اردو.
دخلة ايكى كانقن و اوتسوك اشلىق كوچلى مع ائىون
قانى طرفهده خصوس اوج قانى و كوچن مازىر.
قانقك اوتسوكك سنه و قانق كورى ملبه عوصوس.
شاشلىق. هل. باشلقهده شىكرك قانقه چاهله
قنى ورنان ائىر بوى سورمه چىكلى و ون راقىر. چاهلقك
قنى باشلقن صفه كىركى حلقه چىكلى رفاينه خالقر.

- 3 -

اىستىر سورمه كورلى قنقىرى كوربه ائىر و سولقىلقر.
اسق قنقىرى زى قولاقه سراب ائىسلى ائىر و سولقك
دامل و شللقن ايكى باچ كيه قوش و ون راقه رللك
بويه كيه لى ساتن ائىر ائىشلقدر. داهلىك كيهلىك
اوست كانقك ايكى خله. چلقر قنق و ورك طوقى ائىر.
اويوب قانقارى و اسطهده طوقه بويه ائىسلى.
شرك كىسى يامورق ائىقه عاقرلى. يامورق سىد
شكده چاهلقك ايكى و اوست طرفه ايوورلىق اومىن.
بوداقچ چلقر زى و يك او زانجه يامورق علقه ائىمك
موهورود و ورك قوقه.

- 4 -

هلى ساقه قانقك كورسى او بوس ساقى كانقك ماز قانق
آرتنه سمد بوغر. كىك طوقى داننا باشلقه قنقنا من اول
اىسلىكك لر قايسى طوقله اويوب كورى حرك معلق اولور.
مطره
بر چىكلى ايكى قابىن حلقدر. چىكلى. كىك طوقله. سىدك
حلقن چىلقر. سنه سوله سالاملىق ائىون قانقن عىد
اولان قابىن بو كورن قنقىرى كىك طوقى قانقندىك
قانى كورن قىلقر. بو كورن قنقىرى ائىر قورماقنى
طوقى زى آت اولان قانقن قانق قولى قورماقنى
وا دو كىكك ائىون قانق ياق ائىر سا كىكتره. قولى بو زور.
قور و قانقرى.
طوقان
طوقله. ائىر مان كو و سىناقر. بوغرى او بوغرى
سولرلىق.

- 5 -

اشيا و تجهىزلك شىللقن
(وسلى اوزورق كىل)

- 2.520 بر قان جا ائىه
- 3.720 يامورق
- 0.132 باشلق
- 0.198 اوى بكى
- 1.610 يازاق بر قانق ائىه
- 1.620 بر قان چىلقر
- 0.290 قورماق
- 1.620 كىم
- 1.132 بوداقچ چلقر زى
- 0.524 قانق و وركلقر طوقى
- 0.280 بر قنق دولان
- 1.300 بر قنق قونقور.
- 1.000 باشلقه
- 1.330 آرتنه چاهلىق
- 0.620 كىك طوقى

- 6 -

- 2.000 قراوه
- 0.180 قانق
- 0.120 شاكلى
- 0.120 بر قنق ائىق ماراىلى
- 0.120 اوتسوك
- 0.120 بر قنق نه جانق مع ائىق
- 0.120 بر قنق چوزاق
- 1.800 بر قنق كىك ساق

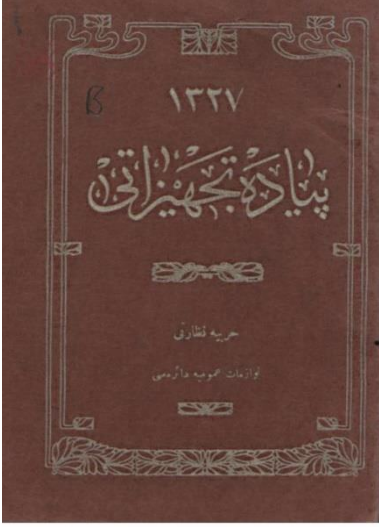

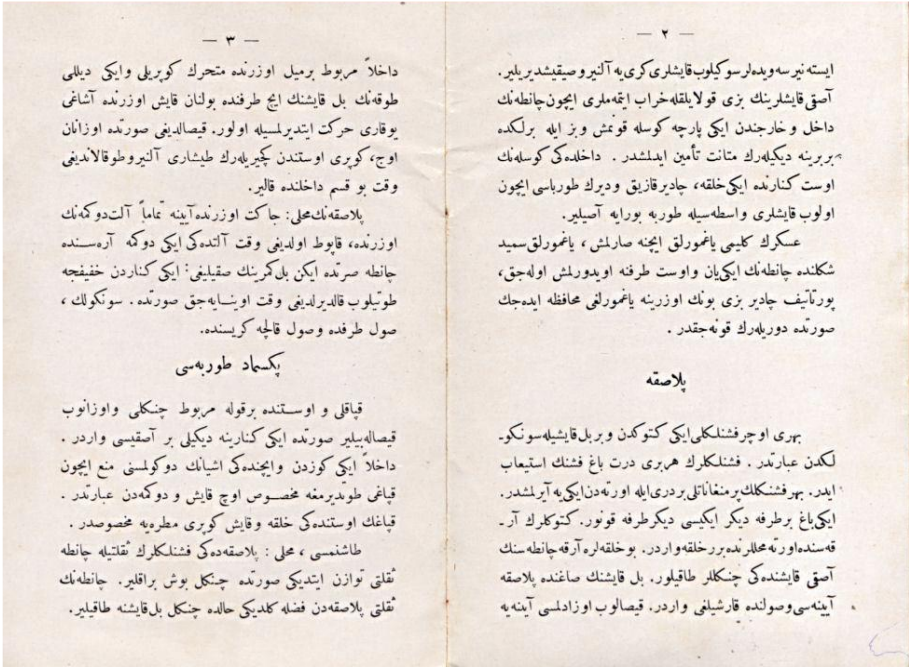

Ek 2: Ön ve Son Kapak Kısmı

Ek 3: İkinci ve Üçüncü Sayfalar

Ek 4: 1909 Üniforma Nizamnamesi

Ek 5: 1909 Kıyafet Nizamnamesi'ne Gelen 1914 Düzenlemesine Göre Piyade Zabitanın Teçhizatı

(Kaynak: İclal Tunca Örses Arşivi)

Ek 6: Zabit Üniormalarına Eklenen *Yaka Zih*

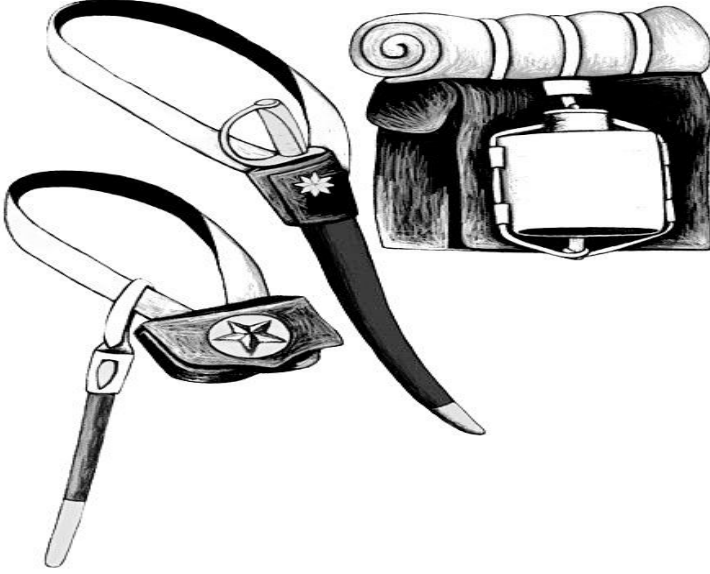
(Kaynak: Harbiye Askeri Müzesi)

Ek 7: Zabit Pantolonunda Dikilen (*Erkân-I Harp*) Zih

(Kaynak: Harbiye Askeri Müzesi)

Ek 8: Asakir-i Mansure-i Muhammediyye Nefer ve Subay Teçhizatı

(Kaynak: Mustafa Cem Tanyü Koleksiyonu)

Ek 9: Nizam-ı Cedit Nefer Palaskası Ve Kütüklüğü

(Kaynak: Mustafa Cem Tanyü Koleksiyonu)

Ek 10: Asakir-i Mansure-i Muhammediyye Piyade Neferi

(Kaynak: *Asakar-i Mansure-i Muhammediyenin İstiğmali İçin Tertib Olunan Nefer Talimi*, s. 31)

Ek 11: 1913 Alman ve Osmanlı Piyade Teçhizatı

(Kaynak: Mustafa Cem Tanyü Koleksiyonu)

(Kaynak: *1327 Piyade Techizatı*, Dersaadet 1327)

Extended Summary

Ottoman Army uniforms changed throughout its history. Many differences in uniform and equipment can be observed depending on soldiers' branch of service. The first step in the creation of a uniform army was done under the reign of Sultan Selim III with the Nizam-ı Cedit units. Following that Sultan Mahmud II's Asakir-i Mansure-i Mahmudiye was the first Ottoman army to be trained and equipped with the European way. The main influence for this army was the French. This influence continued until the early years of Sultan Abdulhamid II and was changed with the German influence under the direction of Goltz Pasha and his German staff. With the German influence established over the Ottoman army, uniforms and equipment were made in accordance with the German influence. The main proof for this hypothesis is the fact that both the French and German military drills had been translated to be used by the Ottoman military during their periods. The 1911 Infantry Regulations allow us to see everything that was carried by an infantryman. This first time ever transcribed document describes what the Ottoman infantryman carried along with, their weight and what these were made out of. With this research military history researchers and Period Television and Filmmakers will be able to find correct information about the Ottoman soldiers.